door de Goden aan mij geschonken, geschieden al deze wonderen.”
De Koningin was diep ontroerd, een hemelsche stilte trad er in.
Ook de Pharao aanvaardde een vrucht, die ik hem aanbood en
zijn zuster eveneens, de prinsen en prinsessen hielden hun handen
op, ook zij ontvingen. Maar de priesters van Isis en de opperpriester
voelden zich verslagen.
Dectar’s oogen straalden van geluk en vreugde. Onmiddellijk
stelde ik mij op een ander wonder in. Ik zei tot allen die aanwezig
waren: „De Goden willen, dat er nog een wonder geschieden
zal.”
Ik concentreerde mij op mijn leider, want hij was het die wilde
dat ik Dectar gelukkig zou maken en hem met zijn ziel verbinden.
Ik werd nu met mijn leider één, zag die andere wereld
voor mij, plukte een sneeuwwitte bloem en bracht haar op aarde
en zei tot den Pharao: „Groote Pharao, de Goden willen, dat ik
deze bloem aan uw zuster schenk, en gelijktijdig overhandigde
ik Myra de bloem. Zij boog zich diep voor het wonder, keek mij
aan en sprak van gevoel tot gevoel met mij: „Meester, o, Vader
Taiti, ik zie Dectar.”
„U ziet daar mijn meester,” antwoordde ik, dat iedereen het kon
hooren, „door mijn meester heb ik al deze wonderen ontvangen.
Mag ik meester Dectar tot u brengen?”
„Gaarne, priester van Isis, heel gaarne.”
Ik bracht Dectar naar haar toe, twee zielen werden verbonden
en tot één leven vereenigd. De Pharao en zijn gemalin vonden
het wonderbaarlijk. Dectar sprak met zijn eeuwige liefde.
Rondom mij was er geluk, alleen de opperpriester deed geheimzinnig.
De dieren kwamen aan mijn zijde en ik speelde met hen.
Myra en Dectar waren één en Myra’s droom behoorde tot de
werkelijkheid. Ook Dectar’s gevoelens en verlangens, het ondergaan
van al die krachten als priester, werden nu bewaarheid. Zijn
denken en voelen was het reine en natuurlijke bewustzijn, dat
hij zich in al die levens had eigen gemaakt.
De Pharao zei tot mij: „Priester van Isis, wij zagen wonderen,
die slechts eens worden geschonken. Wij danken de Goden van
300
Isis, dat wij deze wonderen hebben mogen aanschouwen. Het
afdalen uit hun hemelen hebben wij mogen beleven, aan de
wonderen zien wij, dat de Goden in ons midden zijn. Gij brengt
geluk in ons huis, uw bloed is gezegend, op uw hoofd zou ik de
ster van ons huis willen zien. Wij zijn de Goden en u zeer dankbaar.”
En de Koningin zei: „Als gij wilt, priester van Isis, kom dan tot
ons en vertel mij en de prinsessen van al deze wonderen.”
Een gevoel van schrik overviel mij, daarvan had mijn leider
gesproken, maar ik antwoordde: „Wijze Koningin, als de Goden
het wenschen, zoo kom ik weldra hier terug.”
Daarop mij tot den Pharao wendend, vroeg ik: „Is het mij gegund,
groote Pharao, dat ik mij nu verwijder?”
Hij antwoordde: „Het is nog niet geschied, priester van Isis, dat
mijn gasten heengaan, wanneer zij dat wenschen, maar de Goden
zullen weten, waarom zij op deze wijze beslissen; ik leg mij bij

hun besluit neer. Ik zegen het oogenblik van uw komst en wacht
op de gebeurtenissen, die op Isis zullen geschieden.”
Er was groote stilte. Daarop wendde de Pharao zich tot den
opperpriester en zei: „Beste Iseués, dezen priester verhef ik tot
Hoogepriester van Isis en ik denk, dat de Goden mij hun gevoelens
en wenschen toezonden, waaraan ik zal gehoorzamen.”
Daarop richtte de Koningin het woord tot mij: „Gij zult Isis
groot maken. Wilt u de Goden mijn dankbaarheid overbrengen,
gij zijt zoo dicht in hun nabijheid en gij ziet, hoe mijn hart
van liefde is vervuld. Wij allen danken u.”
Voordat wij zouden heengaan, voelde ik de stilte in mij komen
en toen ik in de ruimte keek, zag ik mijn lieve Moeder. Ik hoorde
haar tot mij zeggen: „Beste Venry, de Pharao zal je in zijn huis
opnemen, op je hoofd rust de ster van ons huis, maar wees voorzichtig.
Ga nu heen.”
Ik was heel gelukkig. Vele geschenken werden mij aangeboden.
Voor Dectar vroeg ik heerlijke oliën en ook die ontvingen wij.
De Pharao overhandigde mij de teekens van den hoogepriester.
In slechts korten tijd was ik van de allerlaagste tot de allerhoogste
treden opgeklommen. Met dit resultaat kon ik tevreden zijn.